

SVOBODNA SLOVENIJA

LETO (AÑO) LXII (56) • ŠTEV. (Nº) 35

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES • 4 de septiembre - 4. septembra 2003

MARIJA VNEBOVZETA IN POLITIKA

DRAGO K. OCVIRK

Osebnost avgusta je nedvomno Marija Vnebovzeta. Najprej zato, ker k njej poročajo tisoči v zahvalo in priprošnje, z veseljem in bolečino v srcu. Vse to postavijo pred njeno milostno podobo širom po Sloveniji. Prejšnje stoletje je namreč mnoge izučilo, da ne polagajo več upov v revolucije in reforme, pa tudi politike in politikov ne absolutizirajo več. Življenje, osebno in družbeno, je preveč pestro in skrivnostno, da bi ga mogli stlačiti v ideologijo in bi mu bili kos že politiki. Na veliki šmaren verni pokažejo to zavest in jo skupaj utrjujejo pred Marijo. Zato tako polne cerkve na ta praznik.

Tega dne je Marija tudi medijska zvezda. Kar smo svobodni, je praznik vnebovzetja dela prost dan in mediji poročajo o dogodkih, povezanih z njim. Nedvomno velik napredek v informiranju v primerjavi s totalitarnimi časi, ne glede na to, kako pristranska zna biti ta informacija, oz. kakšno zastrašujoče neznanje iz krščanskih reči pokažejo nekateri novinarji brez sleherne zadrege. Največkrat res nedolžno, nezavedajoč se svojega neznanja. Nekaj koristi od medijske pozornosti, ki jo je deležna Marija, hočejo zase tudi vse vrste čudaki in faliranci. Tako je v Kopru nek mestni svetnik za svojo medijsko promocijo na sam praznik pred slovesnostjo v stolnici preprečil pesem zvonov, nato pa še župnika obtožil fizičnega napada. Skoraj ne dvomim, da bo ta človek zaradi tega uspel v politiki in bo še poslanec, saj je enak podvig uspel že nekemu drugemu cerkvenemu tatu. In ker brez njega levica ne bi bila že deset let na oblasti, si nespodobneži mislijo, da je škodovanje Cerkev zaželeno in bližnjica za politično promocijo. Enakih misli so obskurneži, ki se razglašajo za umetnike, a to ve le ministrstvo za kulturo, ki jih ima na plačilni listi. Za preboj iz anonimnosti je dovolj, da porineš Mariji v naročje podgano ali zažgeš križ, pod katerim je Sočutna spremljala umirajočega sina, in že veljaš za nenadkriljivega umetnika s talentom in inspiracijo, ki ju ni zmogel niti Michelangelo. Intelektualci, ki se lakajsko udnjajo oblastem in ves čas totalitarizma niso enkrat protestirali proti splošnemu kršenju vseh pravic, zaženejo ob takšnih priložnostih vik in krik v bran pravici do svobodnega izražanja, ki da ga Cerkev zatira. V resnici pa le pritiskajo na izvršno oblast, naj sodno prepreči njeno delo, t. j. izvajanje zakonov. To pa je bolj podobno totalitarnosti kakor svobodomiselnosti!

Ker pa takšno početje krši vrsto zakonov, pospešuje nasilje in povzroča nestrpnost, zastruplja že tako nezdravo družbeno ozračje, državljani pričakujejo od svoje države, da bo zaščitila pravni red. Če ti policist reče, da ni Marija, ko ga na avtocesti prosiš, naj ti spregleda kilometer ali dva in bi bil v normalni, potem si lahko le ogorčen, ko slišiš, da ta ista ustanova ob koprskem incidentu najprej sploh ni mislila podati ovadb. Kot v totalitarnih časih: če se pljuva po Mariji in ovira cerkvene dejavnosti, zasmehuje vera in zatirajo verni, se policija obnaša kot Marija - razumevajoče in milostno. A ker policija ni Marija, naj ravna skladno s svojimi dolžnostmi, isto velja za državo, če naj bo vsaj malo pravna! Če pogledamo, kaj je bilo doslej doseženo v zvezi z dosedanjimi napadi na verske simbole in svetinje, potem upravičeno podvomimo tako v politično voljo kakor v voljo sodnih oblasti, da zagotovijo katoličanom tisto pravno varnost, ki jo narekujejo zakonodaja in civilizacija.

V takšnem družbenem ozračju je razumljivo, da nadškof dr. Rode izkoristi priložnost in na vnebovzetje spregovori ne le o njegovem duhovnem pomenu, ampak tudi o naših razmerah. Po njegovih besedah pridejo do besede tisti, ki jim je nimajo, je glas tistih, ki so brez glasu, in zahteva pravice, ki jim gredo kot ljudem in kot vernim. To je še kako uglaseno s vsebino praznika, saj gre za prevajanje Marijine hvalnice v naše razmere: „Moja duša povečuje Gospoda ... Moč je pokazal s svojo roko, razkropil je tiste, ki so ošabni v mislih svojega srca. Mogočne je vrgel s prestolov in povišal je nizke. Lačne je napolnil z dobrotami in bogate je odpustil prazne.“ Te Marijine besede so tako odločne, da jih njeni častilci zlahka preslišijo, drugi pa v njih vidijo nedopustno mešanje v politiko.

(okrajšano)

Slovenija bo pretehtala podporo Hrvaški

Zadnje izjave hrvaškega zunanjega ministra Tonina Picule so za Slovenijo nesporejmljive in bi lahko povzročile resno poslabšanje odnosov med državama, je v izjavi za javnost 1. septembra dejal zunanji minister Dimitrij Rupel. Slovenija je zaradi omenjenih izjav, ki jih je Rupel označil kot neresnične in nedobronamerne, na posvetovanje v Ljubljano do nadaljnjega poklicala slovenskega veleposlanika v Zagrebu Petra Bekeša.

„Slovenija je veskozi podpirala evroatlantsko usmeritev Hrvaške, vendar je zdaj nastopil položaj, ko bomo morali pretehtati smiselnost takšne politike,“ je še dejal minister, ki ni želel odgovarjati na novinarska vprašanja.

Rupel je poudaril, da si je Slovenija vedno želela dobrososedskega sodelovanja s Hrvaško, jo podpirala pri njenem približevanju evroatlantskim integracijam in ji celo predlagala strateško partnerstvo. Tudi v zvezi z nameri Hrvaške, da razgласi izključno ekonomsko cono (EEZ), si je prizadevala izogniti se medijskimi obračunavanjem in zadevo depolitizirati, je dejal minister.

Posamezne izjave ministra Picule, denimo tista o skladnosti EEZ z zahtevami Evropske komisije, so preprosto neresnične, je dejal Rupel. Minister je sicer izrazil upanje, da gre pri izjavi ministra Picule, da ima Hrvaška pravico, da razgласi EEZ ali vsaj zaščiteno ribiško cono ali ekološki pas, za „poskus relativizacije“ prvotne namere glede EEZ.

Slovenija se pridružuje tistim, ki želijo zavarovati Jadransko morje, vendar pa je iz izjav hrvaških politikov moč sklepati, da hrvaška namera ni povezana s problemi ekologije, temveč gre za „najnovejši poskus razveljavitve“ sporazuma o meji, za katerega sta se leta 2001 dogovorila tedanja premiera Janez Drnovšek in Ivica Račan, za poskus „škodovanja gospodarskim in političnim interesom Slovenije in za ustvarjanje zapletenih odnosov ob meji med razširjeno EU in Hrvaško“, je dejal Rupel.

Slovenski zunanji minister priznava, da omenjeni sporazum o meji res ni dokončno uveljavljen, vendar pa je izjava hrvaškega ministra, da sporazum ne proizvaja nikakršnih pravnih učinkov, „neutemeljena in ne kaže na dobronamernost“. Minister je spomnil, da Hrvaška ni ratificirala niti ribolovnega sporazuma iz leta 1995 niti sporazuma o nasledstvu nekdanje SFRJ iz leta 2001, kar kaže, da gre za ponavljajoče se dogodke, ki kažejo na „neverodostojnost“ hrvaške zunanje politike.

Najbolj moralno sporna je po Ruplovih besedah izjava Picule, v kateri ta trdi, da Hrvaška Sloveniji ne priznava stika z odprtim morjem. „Slovenija je takšen stik imela v preteklosti, to pravico je vselej uveljavljala in se ji ni nikoli odpovedala,“ je poudaril Rupel. Če bi se Hrvaška odpovedala sporazumu Drnovšek-Račan, bi se odpovedala temelju, iz katerega je mogoče izvajati priznavanje kakršnihkoli pravic v zvezi z mejo na morju, je prepričan vodja slovenske diplomacije, ki opozarja, da omenjeni sporazum „predstavlja mini-

malni standard glede morske meje“.

„Status Slovenije kot enakopravne obalne države in njen dostop do mednarodnih voda ni stvar hrvaškega priznanja,“ je opozoril slovenski zunanji minister in dodal, da Slovenija odklanja razmišljanja, ki pravice Hrvaške jemlje kot apriorne pravice, v imenu katerih bi bilo mogoče omejevati pravice drugih naslednic nekdanje SFRJ.

Slovenija je, včasih tudi sama in brez zunanje spodbude, podpirala evroatlantsko usmeritev Hrvaške, zdi pa se, da bo treba smiselnost takšne politike zdaj pretehtati, je menil zunanji minister.

Slovenija je z vključitvijo v EZ in NATO svoj mednarodni položaj utrdila in prehitela vse države, nastale na območju nekdanje Jugoslavije, želi pa takšen svoj položaj uporabljati za podporo drugim državam z območja, je dejal Rupel. Dodal pa je, da Slovenija od teh držav, tudi od Hrvaške, pričakuje, da bodo ravnale v skladu s standardi evroatlantskih integracij, predvsem pa v duhu obmejnega prijateljstva in sodelovanja.

Tudi SLS, NSi in SNS se strinjajo z odzivom Slovenije na izjavo hrvaškega zunanjega ministra Tonina Picule, da Hrvaška Sloveniji ne priznava pravice do stika z odprtim morjem, vendar je bila po mnenju NSi in SNS odločitev zunanjega ministrstva, da do nadaljnjega na posvetovanje pokliče slovenskega veleposlanika v Zagrebu Petra Bekeša, sprejeta prepozno.

EVROPA NE PODPIRA HRVAŠKE

Slovensko zunanje ministrstvo je danes na pogovor poklicalo odpravniško poslovo na italijanskem veleposlanstvu v Ljubljani Adriano Apollonio in uradno prosilo za pojasnilo v zvezi z navedbami medijev o vsebini srečanja predsednika hrvaškega sabora Tomčića z italijanskim veleposlanikom v Zagrebu Grafinijem. Apollonijeva je zagotovila, da bo Italija spoštovala interese Slovenije ter jo bo vključila v kakršnekoli dogovore s Hrvaško glede vzpostavitve izključne ekonomske cone (EEZ) na Jadranu. Povedala je še, da bodo vsi dogovori potekali v okviru Evropske zveze.

Evropski komisar za kmetijstvo in ribištvo Franz Fischler je v pismu, ki ga je poslal zunanjemu ministru Dimitriju Ruplu posredoval stališče Evropske komisije do morebitne razglasitve EEZ v Jadranskem morju, za katerega sta ga ministra pisno zaprosila.

Fischler je v pismu poudaril, da je Evropska komisija v okviru reforme skupne ribiške politike oblikovala akcijski načrt za ohranitev in trajnostno izkoriščanje ribiških virov v Sredo-

zemlju, pri čemer se eden izmed ukrepov omenjenega načrta nanaša tudi na usklajen pristop glede jurisdikcije nad vodami.

Evropska komisija izključuje razpravo o konceptu izključnih ekonomskih con, saj le ta v veliki meri presega področje izvajanja skupne ribiške politike, je v pismu poudaril Fischler.

Svet je podprl organizacijo konference o ribištvi v Sredozemlju, ki bo v organizaciji italijanskega predsedstva EU in Evropske komisije potekala 25. in 26. novembra v Benetkah. Priprave na konferenco jasno kažejo, da EU izključuje kakršenkoli enostranski ukrep na tem področju.

Smo v razmerah, ki bi jim lahko rekel govor sile. Ozračje je polno močne retorike, govori se o pravicah, interesih... manjka pa politične volje, je zadnje ohladitev odnosov med Hrvaško in Slovenijo za Vjesnik komentiral Alojz Peterle, nekdanji slovenski premier, zunanji minister, poslanec opozicije in neuradni kandidat za predsednika Evropskega parlamenta.

Meni še, da bi se temu lahko izognili, če bi ločili, kaj nas povezuje. Sicer pa ga ne zanima, česa nečemo, temveč, kaj hočemo. Če se želimo tako eni kot drugi v Evropi profilirati, moramo dokazati, da smo sposobni živeti v dobri in kakovostni sosesčini. Njegovo geslo je kakovostno sosodstvo, ki spoštuje interes partnerjev, skupne ali identične interese.

Glede vstopa Hrvaške v EZ Peterle opozarja, da bo pri tem ključna implementacija evropskih meril. Ne zadostuje le izražanje dobrih želja in sprejemanje zakonov, država mora delovati po evropskih standardih. Interes Hrvaške je, da je Slovenija njena partnerica, oz. prijateljica. Sosedje smo in sosedje bomo ostali. Najti moramo „modus vivendi“, ki ne bo izhajal iz preteklosti, temveč iz našega strateškega interesa, ki mora biti proevropski, je opozoril Peterle.

Slovensko-hrvaško versko srečanje

V Mariji Bistrici na Hrvaškem je nedeljo potekalo prvo uradno množično srečanje slovenskih in hrvaških katoličanov, ki so skupaj s svojimi škofi prosili Boga in Devico Marijo za blagoslov pri prihodnjem sodelovanju v okviru Evropske zveze. Srečanje, ki se ga je udeležilo od 8 do 10 tisoč vernikov, je imelo velik pomen na teološki, simbolni, politični in sosedski ravni. Dvojezično mašno bogoslužje sta na prizorišču cerkve na

Nad. na 6. str.

GLEJ...

NADŠKOF RODE
KRITIČNO PO TV 2
PEVSKO GLASBENI
FESTIVAL 3

OBISK V ROSARIU 3
OBISKI V SAN MARTINU 3
VTISI IZ SLOVENIJE 4

Nadškof Rode na TV

Ljubljanski nadškof in metropolit Franc Rode je v pogovoru za nacionalno televizijo ob nedavnem cerkvenem prazniku Marijinega vnebovzetja spregovoril o nekaterih aktualnih problemih v Sloveniji. Med drugim je dejal, da se katoliška cerkev ne identificira z nobeno politično stranko, sam je celo nekoliko razočaran nad vsemi strankami. Sicer pa z vlado Antona Ropa dobro sodeluje.

Nedavno „utišanje zvonov“ v koprski stolnici je Rode obsodil, ponovno je izrazil nasprotovanje postavitvi spomenika ženskim demonstracijam pred ljubljansko škofijo, kritičen pa je bil tudi do podatkov zadnjega popisa prebivalstva, po katerem sodeč, se je precej zmanjšalo število katolikov.

Družbeni problemi, ki jih je omenil na Brezjah, so po njegovem prepričanju realni problemi slovenske družbe in države. Zanje je po njegovem mnenju v glavnem odgovorna „levica“, glede na to, da v Sloveniji vlada že več kot desetletje in je tako tista, ki teh problemov ne rešuje oziroma jih slabo rešuje. Kot je pri tem poudaril, želi sam na probleme opozoriti in ne gre za obsojanje.

Prav tako ne želi ščititi desnih strank; vladna SLS ima znotraj vladne koalicije svoje predloge in poudarke, vprašanje pa je, koliko jih zmore uresničiti v praksi. Nadškof misli, da ne veliko.

Sicer opaža, da so v 90-ih letih desne stranke večkrat omenjale krščanski etos in govorile o krščanskih vrednotah, danes pa te terminologije in teh konceptov ne uporabljajo več. V nekem smislu gre verjetno za nezvestobo do volivcev, ki te stranke volijo tudi zato, ker imajo v svojem programu krščanske vrednote. Nadškof je tudi poudaril, da se katoliška cerkev ne identificira z nobeno stranko. Slovenski politični prostor je precej razpršen in ni mogoče za eno stranko reči, da je stoodstotno stranka krščanskega navdiha, za drugo pa da je popolno nasprotje krščanskemu etosu in da med njenimi volivci ni vernikov. Trenutno bi težko rekel, katera stranka mu je bližje, so ga pa vse nekoliko razočarale.

Rode je komentiral nedavno objavljene rezultate popisa prebivalstva v Sloveniji, po katerem naj bi se za katolike deklariralo 14 odstotkov manj kot v popisu pred desetimi leti. Ljubljanski nadškof in metropolit pravi, da so bolj kot on bili ob takem padcu vernikov razočarani nasprotniki krščanstva oz. zagrizeni levičarji, ki so počeli vse, da se Slovenci sploh ne bi deklarirali za katoličane.

Poleg tega po Rodetovih informacijah tudi spraševalci ob popisu ljudi niso spraševali o verski pripadnosti, pa čeprav bi to morali.

Zato zanj popis prebivalstva ne velja, saj številke niso verodostojne. Ob 58 odstotkih Slovencev, kolikor se jih je deklariralo za katoličane ob popisu, se je nekje „potuhnilo“ še 20 odstotkov. Rode je navedel podatek, da je v Sloveniji krščenih 81 odstotkov vseh ljudi, čeprav dopušča možnost, da vsi ne živijo po krščanskih normah.

Rode je pojasnil, zakaj se je ob nedavnem zbiranju podpisov za dva referendumata za sodelovanje odločil le pri enem. Zbiranje podpisov za referendum o obratovalnem času trgovin je namreč podpiral, saj je proti temu, da bi bile trgovine odprte ob nedeljah, ni se pa opredelil glede zbiranja podpisov podpore pobudi za razpis naknadnega zakonodajnega referenduma o noveli zakona o prekrških zoper javni red in mir (t. i. dekriminilizacija prostitucije).

Pobuda je bila neuspešna, po mnenju Rodeta pa tiči pglavitni razlog v preveč na hitro določenemu

času za zbiranje podpisov. Če bi bilo več časa, da bi se lahko javnost psihološko pripravila na zbiranje podpisov, bi bil rezultat drugačen, je prepričan Rode. Dodal je, da ob vprašanju dekriminilizacije prostitucije ni bilo tudi enotnosti med profesorji moralne teologije. Sicer pa je prostitucijo ocenil kot eno izmed najbolj žalostni stvari, saj gre pri tem za suženjstvo ženske in za trgovanje s telesom.

Rode je neučakan, saj ustavno sodišče že več kot poldrugo leto odloča o ustavnosti vatikanskega sporazuma. Kot je znano, je slovenska vlada februarja lani vložila na ustavno sodišče predlog za oceno ustavnosti omenjenega sporazuma, in sicer o pravnih vprašanjih z vidika njihove skladnosti s 7. in 41. členom ustave, pa čeprav je vlada le nekaj dni pred tem sprejela besedilo predloga zakona o ratifikaciji vatikanskega sporazuma.

Sicer pa ljubljanski nadškof in metropolit z vlado Antona Ropa dobro sodeluje; katoliška cerkev ima z njim pogovore, določene stvari, ki so obrobne in nepomembne, pa se premikajo na bolje, zato Rode upa, da se bo marsikateri (večji) problem rešil še za časa mandata Ropove vlade. Rode računa tudi na zdravo pamet katerekoli slovenske vlade, ki so bo oblikovala po naslednjih parlamentarnih volitvah, saj je po njegovem mnenju precej nedorečenih stvari, ki jih je potrebno rešiti.

Komentiral je tudi zadnji dogodek, ko je predsednik Društva prijateljev zmerne napredka in koprski svetnik Marko Breclj na praznik Marijinega vnebovzetja s tapisonom oblepil kemblje sedmih zvonov v koprski cerkvi in s tem za 20 ur prekinil zvonjenje.

Nadškof - med drugim je spomnil, da so boljševidi po zmagi takoj utišali kremeljske zvonove - vidi v zvonovih glas svobode in meni, da tisti, ki ne prenese zvonov, tudi ne ljubi svobode. Območje Kopra in okolice je najmanj verno, tam živi tudi veliko priseljencev, ki se počasi integrirajo v ta prostor, in mogoče je to eden od razlogov, da so ti pojavi na tem območju bolj pogosti, je med drugim dejal nadškof.

Odločitve ljubljanskih mestnih oblasti se je dotaknil v zvezi z vrnitvijo spomenika ženskim demonstracijam v okupirani Ljubljani na Ciril Metodovem trgu pred škofijo. Poudaril je, da je glede na zaključke zgodovinske komisije, ki jo je imenovala že prejšnja županja, jasno, da se na mestu, kjer je stal spomenik z grozečim prstom proti škofiji in sramotilnim ter lažnim napisom, ni nič dogaja

jalo in da zato ni nobenega zgodovinskega razloga, da bi spomenik tam stal. Poleg tega je bil spomenik postavljen v letu 1953, ko je bilo največ nasprotovanja in sovražstva do cerkve. S strani sedanje županje Danice Simšič nima zagotovila, da spomenika tja ne bodo več postavili, če pa bodo to poskušali storiti, bo prek Radia Ognjišče ponovno pozval ljudi, naj pridejo proti temu demonstrirati. So pa tudi druga sredstva in druge odločitve, ki bi spravile županjo oziroma mestni svet v zelo neprijeten položaj pred domačo in tujo javnostjo.

Glede homoseksualnosti je Rode dejal, da ji katoliška cerkev že od vedno nasprotuje, nenazadnje je obsojena tako v stari kot v novi zavezi. Vendar pa Rode razlikuje med privatno sfero oz. homoseksualnostjo kot zasebno zadevo, ki je sicer tudi nemoralna, ter med javno sfero, torej priznanjem homoseksualnih zvez kot zakonskih. Slednje po Rodetovem mnenju destabilizira družino ter negativno vpliva na nekatere ljudi, ki niso spolno jasno opredeljeni, saj jih napečuje k homoseksualnosti. Na vprašanje, kako bi kot ljubljanski nadškof postopal, če se bi se v ljubljanski nadškofiji nekdo izmed duhovnikov deklariral za homoseksualca, je Rode brezkompromisno dejal, da bi ga takoj izključil.

Rode se je dotaknil tudi vprašanja verouka. Cerkev verouk velikokrat izvaja v zelo težkih prostorskih pogojih, ponekod pa tudi ob popolnoma neprimernih urah, bodisi zgodaj zjutraj bodisi po šolskem pouku, ko so šolarji že utrujeni in komaj čakajo, da bodo odšli domov. Nadškof pogoša občutljivost sedanje vlade in aktualnega ministra za šolstvo, da bi prišli vsaj do nekega sporazuma glede časa in tudi prostorov. „Vlada nima nobenega posluha za 70 ali 75 odstotkov slovenskih otrok, ki vsak teden obiskujejo verouk“, je dejal in opozoril, da Cerkev s tem, ko poučuje verouk, daje mladini neke moralne vrednote in načela, jim daje judovsko-krščansko moralo in v tem smislu vrši pozitivno vlogo znotraj slovenskega naroda.

Na vprašanje glede izgradnje džamije v Ljubljani je odgovoril, da to vprašanje ne more biti namenjeno njemu, saj o tem odločajo mestne oblasti. Novinarino domnevo, da je morda zaradi ostrih odzivov na njegove pretekle izjave glede džamije bolj previden, pa je zavrnil s ponovitvijo svoje trditve, da džamija ni isto kot cerkev, je islamski center, ki je hkrati religiozen, družbeni, kulturni in politični.

Po STA

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

TONE MIZERIT

V tem tednu je poteklo 100 dni, odkar je Kichner na oblasti. Vse časopisje je objavljalo komentarje ob tem, vsak iz svojega zornega kota. Rezultat pa je vendar nejasen.

Boj za oblast. Kar preveč je bilo pisanja in opisovanja o nad trimesečni predsednikovi dobi, tako da ne bi posvečali preveč prostora naštevanju dogodkov in podrobnih analizi. Povejmo, kar se nam zdi važno za presojo dosedanjega in prihodnjega razvoja. V tem obdobju je Kichner napel vse sile, da bi zgradil močno podlago svoji oblasti. Ofenziva na vojsko, na vrhovno sodišče, strankarske povezave s podporo raznim kandidatom ter vključevanje prijateljev na poslanske liste po različnih provincah imajo ta edini cilj. V tem delu predsednik hodi po robu prepada, saj se zoperstavi interesom lastne stranke. Vendar mu je doslej igra uspešna.

Kam pes taci moli? Po več kot treh mesecih vladanja, bi se tudi lahko vprašali, katera je smer sedanje vlade. Poleg jasne ideološke usmeritve, ki kaže na levo, moramo povedati, da delovna smer vlade ni jasna. Mnogo populizma in demagogije, vrsta izjav in nastopov, a ni konkretnih korakov, ki bi pokazali smer po kateri vodimo državo. Ni čuda, da so iz ZDA že zahtevali, naj vendar vlada objavil gospodarski načrt. Ta načrt bi bil tudi pogoj za podpis zavlačevanega dogovora med Mednarodnim denarnim skladom (FMI) in našo državo. Mnogokrat se tudi reče eno in se naredi drugo. Kichner se je hvalil, da ne bo popustil pred FMI, a takoj za tem je pritisnil na parlament, da je izglasoval dva zakona, ki jih je zahteval mednarodni finančni organ.

Vojaška fronta. Te dni se je vrnil mir v vojaške vrste. Najprej je španska vlada izjavila, da ne bo ugodila sodniku Garzonu in ne bo diplomatsko zahtevala izročitve argentinskih vojakov, ki so obtoženi kršenja človekovih pravic. Po tem sporočilu je argentinski sodnik odločil, naj bo nad štirideset teh oficirjev (večina v pokojih) izpuščenih, ker trenutno ni legalnega vzroka, da so še naprej v arestu. Soditi jim bodo morali sedaj argentinski sodniki, a najprej se mora o zadevi veljavnosti in razveljavljenosti osporavanih zakonov izreči vrhovno sodišče. Drugi vzrok za pomirjenje pa je bila obljuba, da bodo vojaški proračun zvišali za kakih 150 milijonov pesov. A ta povišica ima posebno zgodbo. Obrambni minister Pampurro je od gospodarskega ministra dosegel obljubo, da bo ta denar na razpolago. Predsednik pa je to zanikal in dejal, da denarja ne bo. Prišlo je

do ostrega spora med Pampurrom in predsednikom. Minister je bil na tem, da odstopi, ko so ga klicali iz vlade rekoč, da je šlo le za predsednikovo šalo. Denar da bo na razpolago. Vrnili se je mir in Pampurro je ostal na svojem mestu. Vendar nekateri opazovalci trdijo, da je predsednik resno mislil, a si potem ni upal povzročiti nove krize v vladi.

Zapletena provinca. Preteklo nedeljo so bile volitve v provinci Rio Negro. Proti toku zgodovine je zmagal radikalizem. Brez moči v večini predelov države mu je uspelo ohraniti to guvernerstvo, ki ga ima „v lasti“ nepretrgano od povratka demokracije leta 1983. Ob tem dva zanimiva podatka. Radikal Miguel Saiz je zmagal s komaj 2,4% razlike nad peronistom Sorio (32,6% proti 30,2%). A peronizem je nastopil ločeno, kajti drug tudi peronistični kandidat (Eduardo Rosso) je dosegel četrto mesto. Če bi peronizem nastopil združen, bi prepričljivo zmagal. Tretje mesto je zasedla Velika fronta (20,4%). Druga zanimivost pa je, da so vsi štirje glavni kandidati javno izražali svoje soglasje s predsednikom Kirchnerjem in mu obljubljali zaslonbo. Očividno danes se le malo upa izjaviti proti predsedniku.

Vsakanje volitve. Prej smo omenili predsednikov napor, da bi zagotovil močno podlago svoji vladi. Druga za drugo se bodo namreč v prihodnjih mesecih vrstile volitve v večini provinc, ki bodo zamenjale krajevne vlade in tudi poslance v državnem parlamentu. Strategija Kirchnerja je enostavna: podpira guvernerske kandidate, v zameno pa zahteva lastne ljudi na mestih državnih poslancev. Ker se zaveda, da ima v parlamentu težave skuša zagotoviti lastno večino vsaj v poslanski zbornici. Senat je bil in bo ostal svet zase, odvisen od krajevnih okoliščin posameznih delov države. Doslej mu ta strategija rodi zaželeno sadove. Le v mestu Buenos Aires je Macrijevo prednjačenje v prvem krogu pomenilo spodrsljaj.

Borba se nadaljuje. Prav zato je tako važen drugi krog v prestolnici. Borba je ostra in gre za vsak glas. Ibarra prednjači zaradi zaslonbe predsednika. Kirchner se je ponovno jasno izrekel zanj. S tem je postavil na kocko mnogo prestiža. Poleg tega Ibarra kot dosedanjji vladar izrablja svoj položaj v propagandne namene. Napovedi kažejo različno. Vprašanje je tudi, koliko volivcev se bo udeležilo glasovanja. V prvem krogi jih je izostalo kar 30%, kar pomeni 800.000 glasov. Od njih udeležbe je mnogo odvisno.

Rodetu očitajo nestrpnost

Forum za levico (FL) kritizira „žaljivo“ govorjenje na nedavnih javnih nastopih ljubljanskega nadškofa in metropolita Franca Rodeta o vprašanju, družine, splava, spolnosti in istospolne usmerjenosti.

Žaljivo naj bi govoril, da naj bi bila neintegritetnost ena izmed glavnih vzrokov za upadanje vernosti in za pojave proticerkvenih dejanj oz. „umetniških“ provokacij (npr. nedavno „tapečiranje“ zvonov v koprski stolnici, sežig križa, itd.), ki jih sicer tudi v FL obsojajo. V forumu opozarjajo, da pomenijo „tovrstne izjave nadškofa razpihovanje nestrpnosti do marginaliziranih in deprivilegiranih družbenih skupin in ksenofobije do pripadnikov drugih narodnosti oz. ver, kar je v nasprotju z ustavnimi določbami in zakonodajo in tudi s krščansko etiko“. Rode, da je zlorabil pozicijo verskega funkcionarja z namenom omejevanja človekovih in državljskih pravic.

Poleg tega je Rode izjavil, da je homoseksualnost „gnusoba“. Primer zgodovinskega nepoznanja je očitek, da je Cerkev v zgodovini sama prakticirala homoseksualne poroke za lastno duhovščino.

V FL poudarjajo, da je pravica do svobodnega odločanja o rojstvu otrok ustavno zajamčena pravica, obsodba splava pa je lahko „zgolj nehumana klerikalna propaganda, katere žrtve so ženske“.

In končajo z očitki, da Cerkev nasprotuje „ugodno in hitro“ rešitev vlade njenega položaja: „Prezirljivost nadškofa do težav ljudi moramo razumeti kot argumente v prid nasprotovanju prizadevanjem države za hitro in za Cerkev ugodno ureditev položaja RKC v Sloveniji.“

SLOVENC V ARGENTINI

„Majolka bodi pozdravljena Na mizo nam postavljena!“

Že 34 let se zbiramo ob prijetnih glasbenih večerih. Veliko mladih in ne tako mladih se je zbralo 16. avgusta v pričakovanju, kakšna naj bi bila "NAGRADA MAJOLKA", najpomembnejše svetovno tekmovanje v petju in instrumentalni glasbi.

Prisrčno sta nas pozdravila napovedovalca Aleksandra Omahna in Bine Magister. Po kratkem uvodu in razlagi bistva srečanja smo slišali zgodbo o majolki, katero si je zamislil in napisal Dani Kocmur. Popeljal nas je v 17. stoletje, v katerem je živel Vinko-Cina ki je dognal zgodovinsko resnico zgodbe o majolki. Majolka je bila lepa, vitka deklica. Nenadoma se ji je „zmešalo“ in je pobegnila v hosto. Po nekaj mesecih je pobijala ljudi. Največja nevarnost je pretela gostilnam in muzikantom. Končno so prebivalci sklenili, da Majolki nastavijo past. Gromozanska strela je tresčila v Majolko, postala je glinasta posoda z ročajem. Vanjo domačini vlivajo močno vino, da zver ne more priti do sape in ne more iz svoje glinaste ječe.

V prvi temi so bili izbrani štirje fantje špilajo, katerim se je to pot pridružil še Kristjan Janežič na harmoniki.

Ko je žirija nagradila operno petje, je majolko prejel Luka Somoza Osterc. Spremljala ga je na klavirju prof. Maria del Carmen Miguez.

V tretji temi se je nagradilo zborovsko petje. Sprejela je nagrado zborovodkinja prof. Marjana Jelenc za zbor Zarja mladosti, ki je kljuboval težkemu repertoarju. Spremljala sta ga na klavirju Anka Savelli Gaser in na bobnu Tomaž Klemenčič.

Prijatelji so tudi bili nagajeni. Janez, Marko in Maksi so prejeli nagradno majolko. Poklonili so pesem Mariji, posebno zato, ker je bilo v tem času praznovanje v cerkvi Marije Kraljice.

Brata Podržaj sta odnesla dve majolki, kateri sta tudi pošteno zaslužila. Saši na klavirju, Toni pa s kitaro.

Kvartet Vocal cuatro

Otroški pevski zbor Zarja mladosti

Kot vsako leto nas je tudi Mešani pevski zbor San Justo razveselil z narodno in sodobno skladbo. Nagrado je prejela zborovodkinja prof. Andrejka Selan Vombergar.

Najlepše kratice so bile izbrane E.Q.E. Fantje iz slovenske vasi so se letos kar lepo pripravili, pridno se naučili in dobro so se odzvali v prijetnem večeru.

Ob začetku drugega dela je žirija prisodila majolko orglarki naših časov, to je bila Tatjana Gričar.

Brata Sušnik sta izbrala tango. Nagrada sta bila pod terno melodična glasba. Popeljala sta nas v Caminito, za mizo v baru pred zadnjo skodelico kave.

„Drugi petje je zanič, če zapoje moj fantič“. Pod terno najboljšega kvarteta letošnjega leta so bili izbrani Vocal Cuatro. Ti so Andrej Grilj, Martin Selan ter Aleks in Dani Cestnik. Vodja skupine je prof. Andrejka Selan Vombergar.

Tudi blues glasba nas je spremljala: Luka Hrovat s skupino je dobil majolko. Skupino sestavljajo Martin Rhan, Ale Pavese in David Guidan.

Pravi fenomen večera je bila Magdalena Jerman; omehčala je srca vseh navzočih. Sodelovali so sestra Veronika Jerman, Andrejka Puntar in s kitaro bratranec Marjan Godec.

Pod geslom „bratje in bratanci naj bodo združeni“ so se predstavili Pablo Aleš, Sandi in Andrej Žnidar. Zadnjo pesem so poklonili prijatelju Ivanu.

Z majolko so bili nagajeni tudi Tonči Pavlič za sceno in Lučka Oblak za razstavo. Razstavljali so: Irena Žužek, Veronika Šparhakel Avguštin, Marta Krajnik, Andrea Quadri Brula, Karla Skvarča, Damijan Garcia, Janez Juvančič, Tonči Pavlič, Klavdija Nose, Rozka Snoj, Adrijana Oblak, Erika Ribnikar, Romina Hren, Sebastijan Žgajnar, Aldana Havelka, Marko Vombergar, Lučka Oblak, Cecilija Grbec, Erika Indihar, Damijan Rozina, Jure Cestnik.

Na letošnjem večeru so bili odkriti novi talenti, tako pri petju kakor pri instrumentalih. Veseli smo jih in upamo, da se bomo še dolgo zbirali. Nasvidenje na prihodnjem pevskem glasbenem festivalu!

„Če Bog da, spet veseli še večkrat bomo peli!“

Nanku

Folkorna skupina Pristava na obisku v Rosariu

Na povabilo slovenskih rojakov iz Rosaria smo se člani folklorne skupine Pristava udeležili praznovanja 73. obletnice ustanovitve Slovenskega društva Triglav, ki se je odvijalo v nedeljo 27. julija.

V ta namen smo potovali že dan prej in smo uporabili priložnost, da smo spoznali razne znamenitosti tega drugega največjega mesta v Argentini. Čeprav nam vreme ni bilo naklonjeno, smo si vseeno lahko ogledali veličasten spomenik zastavi, katedralo ter razne parke in promenade.

V soboto zvečer smo imeli v slovenskem domu prvo srečanje s tamkajšnjo folklorno skupino Vesel slovenski duh. Ta skupina je celo popoldne in zvečer imela intenzivno „kliniko“ slovenskih folklornih plesov, pod večjo roko našega profesorja Hektorja Aricója. Za konec tečaja pa so utrujeni plesalci še z nami zaplesali, kar so se novega naučili. Potem pa smo sedli za mize k okusnemu asadu, čigar vonj smo že okušali med plesom.

Naslednji dan smo se udeležili visoke obletnice tega društva. Slovenski potomci in njihovi prijatelji so kar napolnili veliko dvorano. Navzoč je bil tudi Carlos Bizai iz Paraná, Entre Ríos, avtor knjige o prvih slovenskih izseljencih v Argentini.

Predsednik društva Marjan Jeriha se nam je zahvalil za prisotnost in sodelovanje ter nam opisal zgodovino tega društva.

Ustanovljeno je bilo leta 1930 kot Slovensko delavsko društvo Triglav, po letu 1945 je postalo jugoslovansko. Po osamosvojitvi Slovenije pa so slovenski

potomci želeli, da bi ponovno postalo slovensko, kar so dosegli leta 1995.

Zato so letos obhajali dva praznika obenem: 73. obletnico ustanovitve in 8. obletnico ponovne ustanovitve.

Na sporedu je bilo slovensko kosilo z zeljem, kranjskimi klobasami, svinjskimi rebričami ter vsem, kar še zraven spada. Med kosilom pa so se vrstili nastopi folklornih skupin. Domači so zaplesali štajerske in prekmurske pleske, mlajša skupina Mavrica pa je zaplesala venček belokranjskih kolov.

Pristavčani pa smo predstavili splet gorenjskih in ljubljanskih plesov ter prekmurske svatbene pleske.

Med programom, ki ga je povezovala Rosa Polh, je bil govor tajnice društva Graciele Kastelic ter podelitev častnega članstva Valentini (Vali) Mavrič kot priznanje za njeno dolgoletno sodelovanje v slovenskem domu.

V imenu folklorne skupine Pristava pa je Dominik Oblak čestital za obe obletnici ter se zahvalil za lep sprejem in prijetno počutje med rosarijskimi rojaki.

Kar hitro je minilo popoldne, nas pa je še čakala dolga in deževna pot domov.

Poslovili smo se z željo, da bi se taka srečanja v bodočnosti še ponovila.

D. O.

BO NOVI RENAULT SLOVENSKI?

Francoska tovarna Renault si med tožnimi lokacijami za izdelavo novega modela avtomobila ogleduje tudi Slovenijo.

SAN MARTIN

Trojna proslava

Sanmartinčani nadaljujemo s praznovanji in prireditvami. V nedeljo 10. avgusta smo proslavljali kar tri važne dogodke: 55. obletnico prve slovenske sv. maše v okraju, obisk misijonarja lazarista Petra Opeke in predavanje Carlosa Césarja Bizaja o njegovi knjigi.

SVEČANA OBLETNICA

Prva slovenska maša se je pri nas darovala 15. avgusta 1948; gospod svetnik Karel Škulj je tako pričel z lepim običajem, katerega zvesto ponavljamo vse do danes. Pri nedeljskem opravilu letošnje obletnice sta somaševala delegat dušnih pastirjev dr. Jure Rode in misijonar Peter Opeka CM; za

petje je bilo dobro poskrbljeno; združile so se kar tri skupine pevcev — pevski zbor (Lučka Marinček-Kastelic), mladci in mladenke s kitarami (Monika Zupanc-Filipič) in nekateri šolski otroci (Lučka Marinček-Kastelic). Med verniki, ki so skoraj napolnili cerkev zavoda, sta bila tudi Carlos C. Bizaj s soprogo. Pogrešali smo dolgoletnega mežnarja in tajnika Dušnopastirskega sveta, Janka Filipiča, ki se zaradi bolezni ni mogel udeležiti praznika.

Dr. Jure Rode je po začetni molitvi izrekel čestitke sestri Cesarini, ki je pred kratkim obhajala 80. rojstni dan; obenem je čestital k praznovanju 100-letnice ustanovitve kolegija. Sv. maša se je darovala v zahvalo za vse te pomembne namene in seveda za vse pokojne dušne pastirje, ki so dolga leta skrbeli za duhovno rast sloven-

skih rojakov.

Misijonar Peter Opeka nam je vneto pridigal o važnosti vere in dobre vzgoje. Dodal je, da je sv. maša nas Slovence v Argentini držala skupaj in nam pomagala prenašati veliko težav in gorja. Potem je rekel, kako sta okolje in dober zgled važna za vzgojo mladine in otrok. Primerjal je sodobni svet s puščavo, v kateri hodimo vsi ljudje: v taki puščavi nam pomaga samo Božja beseda, ki nas uči odpustiti; tako bomo veseli in oprani od Svetega Duha. G. Peter že 30 let govori malgaško, zato je na koncu pridige zmolil očenaš v tem jeziku za vse Slovence; izrazil je prošnjo za vztrajnost v verskem življenju. Sledil je tako imenovani offer, ki je bil za to priliko namenjen g. Petru in njegovemu delu v misijonih.

Pesem Marija skoz' življenje nas je spremljala do izhoda; precejšnje število navzočih se je pomaknilo v Slovenski dom na običajen zajtrk, kateremu so se pridružili dr. Jure Rode, Peter Opeka in Carlos C. Bizaj.

PREDAVANJE CARLOSA BIZAJA

Po okrepčilu smo se udeležili zanimivega predavanja o knjigi Crónica de una familia eslovena en Entre Ríos. Zgornja dvorana doma je bila primerno pripravljena za to priložnost: na levi steni so visele slike, ki so nam prikazovale različne dobe

in dogajanja v vasi, kjer so se naselili ti ljudje. Pisatelj je kupcem podpisoval knjige.

Kulturni referent, Viktor Leber, nam je na kratko predstavil g. Bizaja. Avtor se je rodil v mestu Paraná, provinca Entre Ríos; njegovi stari starši so bili med prvimi slovenskimi naseljenci, ki so prišli v Argentino leta 1879. Leta 1876 so namreč razglasili vselitveni zakon (Ley Nacional de Inmigración y Colonización), kar je sistematično izboljšalo splošen položaj priseljencev. Ti so prihajali v neznanu, včasih celo s prevaro. Bizajevi stari starši so na podoben način prispeli v te kraje; privedla jih je t.i. Empresa Colonizadora BRUGO, ki je imela v provinci zemljo. Ti priseljenci so dospeli v državo z avstrijskim potnim listom. Dobili so zemljišče v porasli hosti, plug, vprego volov, tri ali štiri konje in seme. Zemljišča so bili dolžni v celoti plačati v določenem roku s svojimi pridelki. Ta skupina ljudi je po kratkih osmih letih spremenila tisto goščavo v pravi travnik, postavila žično ograjo, plačala vse dolgove ter bila z davki na tekočem.

To naselje se je s časom spremenilo v večjo vas, katero so imenovali San Benito. Živahno življenje na kmetih je počasi pričlenjalo ugašati; Bizajeva stara mati je rodila deset otrok in doma ni bilo dovolj prostora za vse. Zato so nekateri člani družine zapustili San Benito in se naselili v

Nad. na 4. str.

NAŠA SKUPNOST ŽIVI

V četrtek, 21. avgusta je bil **sestane Sanmartinske zveze žena - mati** pod vodstvom Polone Makek. Poldo Lipovšek pa je imela predavanje „Nastanek krščanskega družinskega gibanja v Argentini“.

V soboto, 23. avgusta se je začel v Slovenski hiši **poklicni orientacijski tečaj** za dijake 4. in 5. letnika srednjih šol. Vodi ga lic. Metka Praprotnik Luna in je pod pokroviteljstvom Mladinskega odseka ZS.

Isti večer je bila v **Našem domu v San Justu članska večerja**, združena s sprejetjem novih članov.

Prav tako isti večer je bil v **Slovenskem domu v San Martinu kulturni večer** z naslovom „Ob taktu barv“. Bila je slikarska razstava Ivana Bukovca Akvareli iz Slovenije, sledil je koncert moškega pevskega zbora, katerega vodi Anka Savelli Gaser ter Slovenskega pevskega zbora iz San Martina pod vodstvom Lučke Marinček Kastelic. Solist je bil Luka Somoza Osterc.

V nedeljo, 24. avgusta je bil **42. Mladinski dan v Carapachayu**. Prišel se je s športnim tekmovanjem, sledilo je dviganje zastav. Po sv. maši je sledilo skupno kosilo. Popoldan je bil kulturni program, nato prosta zabava.

Isti dan je bilo v **Slomškovem domu v Ramos Mejiji drugo srečanje mladenk in mladcev**, obenem pa sestanek njihovih staršev.

V petek, 29. avgusta zvečer je bil v prostorih **Slomškovega doma v Ramos Mejiji občni zbor Zadruga Sloge**.

V nedeljo, 31. avgusta so v **Rožmanovem domu** praznovali **obletnico ustanovitve**. Najprej je bila sv. maša, nato skupno kosilo.

Isti dan je bila v **Slomškovem domu v Ramos Mejiji družinska nedelja**.

Priredila D-ova za tisk. ref. ZS

Udbaš toži Lajovica

Svetovalec bivšega predsednika države Milana Kučana Zdenko Rotar je zaradi kaznivih dejanj žaljive obdolžitve na ljubljanskem sodišču vložil zasebno tožbo zoper nekdanjega častnega konzula Slovenije za Novo Zelandijo Dušana Lajovica, znanega po aferi Udba.net. Gre za izjave, ki jih je Lajovica na račun Rotarja izrekel v medijih, vendar odvetnik slednjega ni želel razkriti, za katere izjave konkretno gre.

Šlo naj bi za izjave Lajovica, ki jih je na Rotarjev račun izrekel še pred izidom knjige Med svobo-

do in rdečo zvezdo - ta je izšla pred kratkim, v njej pa je Lajovica med drugim objavil 14.000 imen domnevnih bivših agentov nekdanje Udbe.

V knjigi pa je med drugim zapisal, da je bil Rotar vrsto let oficir nekdanje Ozne, kot tak je bil specialist za duhovnike, katere je redno cinično zasliševal, kot je potrdil škof Lenič. Nato je postal profesor na Filozofski fakulteti, kasneje pa najtesnejši svetovalec zadnjega predsednika slovenske komunistične partije in kasnejšega predsednika Slovenije Milana Kučana.

O ZNAMENJIH IN KRIŽIH

Zadnji popis prebivalstva naj bi pokazal, da je v zadnjih desetih letih odstotek ljudi, ki se izdajajo za katoličane, padel skoraj za 20 odstotkov. Kakor je splošno znano, je lahko gospodinja popisovalcu dala podatke vseh, ki živijo v stanovanju - pripadnost religiji je pa lahko izjavljala le vsak zase. Spet način, kako izkrivljati podatke in kako skušajo nekateri napeljevati vodo na svoj mlin.

Je že res, da so časi, ko so ljudje hodili skoraj stodoletno v cerkev in se udeleževali verskega življenja, že zdavnaj minili. Tudi veliko „muy católicos“ je najti med prebivalci v Sloveniji. Človek bi rekel, da so tudi minili časi, ko so se ljudje zaobljubljali, da bodo v zahvalo za uslišanje postavili znamenje, kapelico, križ. Pred kužno boleznijo, za srečno vrnitev z vojne, za mnogovrstne izprosne.

Teh znamenj je res nešteto po Sloveniji in po zavzetosti današnjih vernikov tudi dobro ohranjenih. Zgledajo kot nova - pa niso!

A niso vse sad zaobljub pradedov in babic - tudi kako novo kapelico je najti, postavljeno iz podobnih vzrokov, kot one, stare.

Na samotni kmetiji sredi gričevnate Dolenjske je gospodar zbolel. Zaobljubil se je, da bo postavil kip Marije Kraljice na bližnjem travniku, če ga Ona usliši. Izpolnil je in na naravni podstavek namestil Marijin kip.

Vendar mu je zdravje čez čas spet začelo nagajati. Spet je prosil za pomoč - in jo tudi spet dobil. V zahvalo je blizu stoječega kipa sezidal malo kapelico, v kateri je na glavnem mestu podoba Usmiljenega Jezusa, prineseno s Poljske.

To je bilo seveda treba blagosloviti. Prosil je stiškega opata in nekdanjega tamkajšnjega župnika, da to storita, na slovesnost pa povabil sorodnike, sosedje, prijatelje in še koga. V lepem popoldnevu je na vrhu valovitega zelenega travnika slovenska zemlja postala bogatejša za kapelico kot izraz hvaležne družine za milost, da lahko v neokrnjeni družinski sestavi daje hvalo Bogu.

Slavje ne bi bilo popolno, če ne bi bilo pogostitve za vse navzoče. Ohcet ravno ni bila, ni pa manjkalo ne pečenega mesa ne solat in ne cvička. Tudi to je del tradicije, folklore.

GB

Juri proti nadškofu

Nesojeni veleposlanik v Argentini, Franco Juri, sicer član Forum za levico (FL) je prepričan, da v repliki ni zaslediti niti enega odgovora na argumente, ki jih FL podaja v zvezi z dvojno moralno, ki je prisotna v samem vrhu katoliške cerkve. „Trditi, tako kot počne Franc Rode, da je življenjski slog ali spolna usmeritev... „gnusoba“, je groba žalitev, pa četudi je zapisana v Svetem pismu,“ je v odgovoru zapisal Franco Juri. „Vrh RKC v Sloveniji bi moral predvsem razčistiti s pojavi nestrpnosti v svojih vrstah, ki zmanjšujejo lasten ugled in lastno moralno avtoriteto, celo pred vernimi državljankami in državljani,“ je še zapisal v odgovoru Juri. Nazadnje Juri še ugotavlja, da se je Cerkev v Sloveniji izrazito in enostransko politizirala.

Trojna proslava

Nad. s 3. str.

drugih krajih. Poleg tega je mesto Paraná zelo napredovalo in končno „požrlo“ to napredno vas. Sedaj je ostalo v kraju res majhno število slovenskih družin.

G. Bizaj je pripomnil, da je imel z raziskovanjem izvora v Argentini težave. Kar se vasi San Benito tiče, so vsi registri od 1875 do 1881 izginili. Prav čudno je, da se ni dalo nikjer dobiti starih potnih listov: znano je, da so po smrti kake osebe vse dokumente sežgali ali jih dali v krsto k mrliču. V muzeju province Entre Ríos je shranjen edini potni list, ki so ga lahko dobili. Pisatelj je s ponosom izjavil, da so po zgledu starejših ohranili bistvene vrednote, ki trajajo večno: vero, delo in poštenost.

Leta 1979 so v San Benitu obhajali 100-letnico ustanovitve vasi; Furlani so pripravili praznovanje sv. Benitu v čast ter izrabili to priložnost, da bi so si pripisali vse zasluge. Slovenskim potomcem to ni bilo po godu; zato so tudi oni pred kakim letom in pol proslavili ustanovitelje (prisoten je bil tudi slovenski veleposlanik) in odkrili spominske plošče v cerkvi, na pokopališču, v Bizajevi hiši, v šoli.

Sledila so vprašanja občinstva. Viktor Leber je v imenu Slovenskega doma predavatelju izročil darilo v spomin; pisatelj je podaril Petru Opeki izvod omenjene knjige, dr. Rode pa je podaril g. Bizaju letošnje številke Duhovnega življenja. Seveda je vsak od njih še nekaj iz svojega dodal; tako smo pridobili res veliko pozitivnega in marsikaj poučnega.

KOSILO IN POKLON

Dopoldne je kar hitro minilo. V spodnji dvorani so nas že čakale lepo pogrnjene mize in okusno domače kosilo, ki so ga s spretno roko pripravile članice Zveze žena-mati z Ančko Podržaj na čelu. Nastalo je prijetno vzdušje; pri posladku je predsednik doma Tone Kastelic poklonil g. Petru lesen lipov list za spomin na njegov obisk v San Martinu. Naprosili so misijonarja, naj z nekaj besedami oriše svoje delovanje na Madagaskarju. Obraz se mu je v trenutku spremenil in navdušenje je sijalo z njega: tam je „njegov“ mesto, tam so „njegovi“ ljudje ... Vsi smo ga pazljivo poslušali; človek si ne more predstavljati, da je ena sama oseba dala pobudo za tako ogromno delo.

Med kosilom so prodajali srečke; žreb je določil dobitnika izvrstnega „bonsaja“, dar Marjana in Janike Jesenovec. Denarni znesek je bil spet namenjen g. Petru.

Očitno je bilo, da nismo hoteli domov. Še in še smo veselo kramljali; vrh dneva pa je bilo splošno navdušenje petje nepozabnih slovenskih domačih melodij.

Marta Jenko Škulj

VOJNI SPOMINI

EMIL COF (5)

ČETRТА VEČDNEVNA AKCIJA

06. 11. 1944: Ob 01. uri smo odšli na pohod na Kitni vrh, Marinčo vas, Ambrus in Zvirče, kjer so padli štirje partizani, tri smo pa ujeli. Ves dan smo čakali na radio postajo. Od daleč so nas partizani obstreljevali s težkim minometalcem, kar nam pa ni povzročilo nikakršne izgube.

07. 11. 1944: Ob 02. uri smo nadaljevali pohod proti Hinjam. Zajeli smo nekaj partizanov in nekaj orožja. Okoli 11. ure smo bili nazaj v Stični. Ob 18. uri pa smo šli v pohod v Primčo vas, Brezov Dol in Gradenc (kjer smo zajeli del partizanske bolnice), Veliko Lipje (kjer je dve uri pred našim prihodom pobegnil štab XVIII. partizanske divizije), Lašče, Jame in Dvora, kjer smo ostali do

08. 11. 1944 in opoldne odšli proti Stični.

09. 11. 1944: Oberst Nickel, poveljnik nemškega polka v Ljubljani, je obiskal med drugimi tudi postojanko 1. udarnega bataljona v Stični. Bil je zelo zadovoljen. Osebnost sem dobil dovoljenje za tri dni dopusta v Ljubljani.

10. in 11. 11. 1944: Priprave za prihodnje akcije.

PETA VEČDNEVNA AKCIJA - V BELO KRAJINO

12. 11. 1944: Prejeli smo suho hrano za štiri dni in ob 18. uri odšli s celim bataljonom preko Grosuplja do Velikih Lašč. V Stični je ostal po en vod vsake čete. V Velike Lašče smo prišli

13. 11. 1944 ob 05. uri. Nadaljevali smo opoldne z vlakom v Kočevje, kjer smo izstopili in odšli na polje pred vzhodnim robom mesta. Tam smo ostali celo popoldne, dokler mi ni Hauptmann Schumacher dal kratkega povelja za pohod. Ni mi hotel povedati cilja. Naznačil mi je samo sestav kolone: na čelu 3. udarni bataljon, pod njegovim direktnim poveljstvom, ker je poveljnik bataljona Meničanin ostal zaradi bolezni doma v Šentvidu; za njim nemška „Bandenkampfschuhle“ (šola za borbo proti banditom); za njimi 1. udarni bataljon in za njim štab nemškega polka, pod poveljstvom Obersta Nickela. Na moje zahtevo, da mi pove načrt akcije me je Schumacher ostro zavrnil, da bom že pravočasno dobil nova povelja. Okoli 18. ure je naš bataljon, kakor mi je bilo ukazano, krenil za nemško šolo in okoli polnoči prispel do Koprivnika na Kočevskem Rogu, kjer smo imeli eno uro počitka.

14. 11. 1944 smo nadaljevali pohod po slabi poti proti vzhodu. Pred svitanjem sem

zaslišal močno streljanje precej daleč pred nami in po nemškem delu kolone so pričele padati bombe iz težkega minometala (81 mm). Nekaj min je padlo tudi okoli naše težke čete; njen poveljnik, poročnik Ratko Šušteršič, je bil lažje ranjen. Proti jutru je pribežalo nekaj domobrancev iz 3. udarnega bataljona, ki so povedali, da so se spopadli s partizani. Tedaj je po koloni prišlo tudi ustno povelje: „Stična naprej“. Vendar je medtem že odhitel, brez povelja, del 16. čete v smeri, odkoder se je slišalo streljanje, na pomoč 3. udarnemu bataljonu, ker je naše ljudi razjezilo, da bi partizani odbili napad domobrancev. Ko sem z večino bataljona tudi jaz prišel do kraja borbe, je ta že nehala, ker se je ugotovilo, da se je 3. udarni bataljon udaril z Rupnikovim 2. udarnim bataljonom, ki je po poti desno od nas prišel do Miklerjev. Jaz nisem vedel za to kolono, ki pa je bila na pravi poti. Našo kolono pa je Schumacher na nekem križišču zapeljal na napačno pot. Če bi jaz poznal načrt akcije, bi dal Schumacherju nekaj domobrancev, domačinov iz Bele Krajine, ki bi pravilno vodili našo kolono naravnost v Črnomelj, in bi tako uspel strateški načrt, za katerega sem zvedel šele pozneje: Partizane naj bi napadli zgodaj zjutraj s treh strani: 2. udarni bataljon z južne strani, naša kolona z zahoda in Novomeški udarni bataljon s severa, in bi tako zajeli še velik del partizanov, ki pa so se začeli že ponoči povlačevati proti vzhodu. To smo zvedeli od domačinov, kolikor so se ti sploh upali priti

z nami v stik. Ko sva se na kraju spopada srečala s Schumacherjem, sva se ostro sporekla o vzroku spopada med 3. in 2. udarnima bataljonom. Ko je namreč Rupnik začutil gibanje od zahoda, je na svoje vprašanje: „Kdo tam“, prejel odgovor: „Tukaj partizani“. Zato je Rupnik odprl močan ogenj. Na njegovo vprašanje „Kdo tam“, se je verjetno odzval osebno Schumacher, ki je omenjeni odgovor že večkrat preje uporabljal kot „vojno zvijačo“, kljub našim opozorilom, da je to nevarno. Šentviški domobranci, pomešani s stiški, ki so jim svojevoljno prihiteli na pomoč (že preje omenjeno) so trikrat napadli na Rupnikove, dokler se niso med seboj spoznali. O tem, kako so se spoznali, je več poročil. Najbolj verjetno se mi zdi, da sta se prepoznala dva brata, ki sta bila eden v Rupnikovem udarnem bataljonu, in eden v šentviškem. Po daljšem urejevanju raztresenih in pomešanih domobrancev iz 1. in 3. udarnih bataljonov, smo nadaljevali - brez stika s partizani - pohod preko Maverlena proti Črnomlju, kamor smo prispeli okrog 14. ure. Črnomelj je bil že prazen. Na samem kraju spopada je ostala 71. četa za zaščito in prenos ranjencev in padlih. Skupaj je padlo 24 domobrancev, od tega 8 iz 1. udarnega bataljona. Če se ne bi med seboj udarili, bi verjetno v Črnomlju še zajeli večje število partizanov in vojaškega materiala, katerega so ti prejeli od Angležev.

Nadaljevanje prihodnjic

NOVICE IZ SLOVENIJE

SLOVENSKA DEFLACIJA

Inflacija v avgustu je bila negativna. Cene življenjskih potrebščin so se namreč v povprečju znižale za 0,4 odstotka. Cene življenjskih potrebščin so bile v prvih osmih mesecih letos v povprečju višje za 3,6 odstotka, inflacija na letni ravni pa se je znižala in je 5,5-odstotna.

ZGODNJA TRGATEV IN MANJ VINA

Zaradi suše se bo letos trgatve v Sloveniji začela tri do štiri tedne prej kot običajno, pridelek grozdja in vina pa bo za okoli 20 odstotkov manjši kot lani, je dejal podpredsednik Poslovne skupnosti za vinogradništvo in vinarstvo Slovenije Dušan Brejc. Kljub temu pa zaradi starih zalog letos vina v Sloveniji ne bo primanjkovalo.

DVE NOVI FAKULTETI

Vlada je sprejela spremembe in dopolnitve odloka o preoblikovanju Univerze v Mariboru, s katerim bo ta univerza pridobila dve novi članici, in sicer novo Medicinsko fakulteto in Fakulteto za policijsko varnostne vede.

IZGUBLJENI GAJ?

Mebles je pobiral denar in zidal nove hiše, jih ni dokončal. Zdaj se kupci stanovanj v naselju Zbiljski gaj pri Medvodah bojijo, da bo njihova že v celoti ali delno plačana lastnina končala kot del stečajne mase naslednic Meblesa IMS. Svoje terjatve morajo stečajnemu senatu prijaviti do 4. septembra, do takrat pa morajo zaprositi tudi za izločitev nepremičnin iz stečajne mase. Odvetnik kupcev Boris Grobelnik je na torkovem večernem srečanju povedal, da je to vse, kar lahko kupci, dokler ne bo znana višina vseh terjatev, naredijo. Šele nato bodo odvetniki kupcev, ki med seboj sodelujejo, lahko sprejeli odločitve glede nadaljnjega delovanja.

PO SVETU

ATENTAT NA SEDEŽ ZN

Po napadu na sedež ZN v Bagdadu so ZN znova začeli z delom, našli pa so tudi nove prostore, kamor bodo preselili svoj sedež. Medtem so število tujih uslužbencev ZN v iraški prestolnici v skladu z napovedmi zmanjšali za polovico - na 140. V Bagdad je prispela tudi preiskovalna komisija ZN, ki bo skušala ugotoviti, kako je lahko prišlo do tako smrtonosnega napada, ki je zahteval 23 življenj, med njimi tudi posebnega odposlanca ZN za Irak Sergia Vieira de Mella. Odgovornost za napad je prevzela mednarodna teroristična mreža Al Kaida. Morebitna tarča napada v Iraku bi lahko bil tudi Mednarodni odbor Rdečega križa, zato se je organizacija odločila

umakniti del osebja iz države.

BOMBA TUDI V INDIJI

V dveh eksplozijah v indijski finančni prestolnici Bombay je bilo ubitih najmanj 46 ljudi, 153 pa ranjenih. Odgovornosti za napada ni prevzel še nihče, indijske oblasti pa sumijo islamske skrajneže. Napada sta se sicer zgodila le nekaj ur zatem, ko so objavili dolgo pričakovno arheološko poročilo o spornem kraju v Ayodhyji na severu Indije, ki je svet tako za večinske hindujce kot manjšinske muslimane. Vendar napada nista bila naperjena proti kaki določeni verski skupnosti, ampak bolj proti mestu samemu, zato je verjetnejša domneva o odgovornosti skrajnih islamskih skupin.

SLOVENCİ IN ŠPORT

ZMAGA NAD MADŽARI

V prijateljski nogometni tekmi je reprezentanca Slovenije v Murski Soboti premagala Madžarsko z 2:1. Strelca zadetkov za Slovenijo sta bila Šukalo v 3. in Cimerotič v 76. minuti, za Madžare pa je bil v 90. minuti natančen Feher. - Mladi nogometni reprezentanci Slovenije in Madžarske pa sta se na prijateljski tekmi v Križevcih razšli z neodločenim izidom 2:2. Za slovensko izbrano vrsto sta bila uspešna Mejač (85.) in Mujakovič (90.).

S SMUČMI Z VRHA AVSTRALIJE

Slovenski ekstremni smučar in alpinist Davor Karničar je presmučal najvišji vrh Avstralijske. V ponedeljek sta z bratom Drejcem dosegla vrh Mt. Kosciuszko - Snowy Mountains. Tako mu do cilja postati prvi Zemljan, ki bo presmučal vse najvišje vrhove celin, manjkata le še dva najvišja vrhova.

BRON ZA MARATON

Slovenski kolesar Jure Golčer, sicer član avstrijskega moštva Team Steiermark, je na evropskem prvenstvu v gorskem kolesarstvu v Gradcu na 104 kilometre dolgem maratonskem osvojil bronasto odličje. Golčer je na zahtevni progi preko 1450 metrov visokega graškega Hausberga za zmagovalcem zaostal tri minute in 19 sekund.

SLOVENIJA MOJA DEŽELA

Štajerska

Na Štajerskem so se v začetku slabo oboroženi partizani omejevali na sabotaže na železnici in v rudnikih ter na napade na orožniške postaje. Na primer v Zagorju, kjer so Nemci nato četo razbili, Savinjska četa je brez uspeha napadla stražo pri rudniku, Pohorska pa orožniško postajo v Ribnici na Pohorju. Nemci so se nato maščevali.

8. oktobra so štajerski partizani vdrl v Šoštanj in ga „osvobodili“ za dve uri. Seveda so se Nemci maščevali nad ljudmi, bataljon pa se je umaknil k Brežicam. Na Spodnjem Štajerskem so Nemci uničili več partizanskih taborišč in posamezne saboterske skupine. Z njim so se močno spoprijeli v Celju in na Pohorju.

19. septembra 1941 je gestapo razbil organizacijo KPS in OF v mariborskem okolišu. Ujel je sekretarja KPS za severno Slovenijo, sledil je val aretacij po vsem Štajerskem. Proti koncu leta so pričeli odkrivati frontne in partijske organizacijske, aretirali so kakih

150 članov. S tem je OF na Štajerskem praktično prenehala.

Te brezobzirne partijske akcije so pomenile za ljudi le žrtve in nesrečo. Leta 1941 je bilo na Štajerskem 266, do pomladi pa je vztrajalo na terenu le nekaj desetini.

Novega priliva v partizane ni bilo, ker so Nemci fante in može mobilizirali v svojo vojsko. Tudi za OF se štajerci niso zelo navduševali, ker so se bali ostrih nemških represalij. Konec leta 1942 je imela partija, kot je zapisal Kardelj, le osnovne partijske in partijske pozicije.

NA KOROŠKEM

Tam se je pričelo partizanstvo precej pozno, konec leta 1942. Močnejše se je razvil le okoli Meže.

Takrat so nacisti izselili 186 slovenskih družin in jim zaplenili vse premoženje. Imeli so namen izseliti še 50.000 Slovencev, a so zaradi poraza pri Stalingradu s tem prenehali. K temu je pomagal še protest škofa Rožmana v Vatikanu.

PISALI SMO PRED 50 LETI

ŠTUDIJSKI DAN SLOVENSKE DUHOVNIKOV

Slovenski duhovniki v Argentini so se zbrali v sredo v Domu duhovnih vaj, kjer so imeli svoj letni študijski dan. Meditacije Naša ljubezen je imel duhovni svetnik Alojzij Košmerlj, referat Naše dušno pastirstvo med Argentinci je podal župnik France Glavač, koreferat pa Branko Rozman. Referat Dušno pastirstvo med slovenskimi naseljenci v Argentini je podal Janez Kalan, koreferent je bil Albin Avguštin. Popoldne je imel referat Slovenski duhovniki in verniki v Argentini Anton Orehar.

Duhovniki udeleženci - 40 po številu - so podpisali prošnjo za proglasitev Baraga za svetnika.

LANUS

Delo na slovenskem zemljišču dobro napreduje. Že nekaj sobot fantje vihtijo krampe na zemljišču, ki bo služilo vsej slovenski mladini za športno igrišče. Zaenkrat so prostor ogradili in zravnali zemljo. Zadnjo soboto je delavcem pripravila izborna večerjo Lužovčeva mama skupaj s članicami SDO v Lanusu.

DRŽAVNO-PRAVNI TEČAJ

V nedeljo je imel Miloš Stare svoje tretje predavanje: o državnih oblikah. V prvem delu je govoril o federacijah, v drugem pa o položaju Slovenije v Jugoslaviji. Prihodnji sestanek bo v nedeljo 6. septembra. Govoril bo Božidar Fink o državnih organih.

SLOVENSKI TISK V ARGENTINI

Šmartinski vestnik, ki ga izdaja duhovni svetnik Karel Škulj, je zaključil prvi letnik kot „Glasilo domobrancev in drugih protikomunističnih borcev“. Vsebinska: Strahote taborišč, Dejanja govore, Matica mrtvih, Ob koncu letnika 1953.

ESLOVENIA, MI TIERRA

Reuniones populares

La vida cultural y pública de los eslovenos no transcurría solamente a puertas cerradas, en las salas de lectura. Con el tiempo se exteriorizó al aire libre. En el año 1868 comenzaron a organizar reuniones masivas que en un primer momento tuvieron la denominación de mitín, tal como se los conoció en la vida política de los ingleses. Más tarde las reuniones fueron bautizadas con el nombre de TABORI, tal como había ocurrido con los checos. La nueva legislación daba cabida a este tipo de actividades.

El primer „tabor“ tuvo lugar en Ljutomer, el 9 de agosto de 1868. Tenían como carta magna el programa del año 1848. Exigían que: 1. la lengua eslovena fuera la oficial, 2. que la cúpula eclesiástica fuera eslovena y que se impartiera la enseñanza en los seminarios en idioma esloveno, 3. que las escuelas públicas fueran completamente eslovenas, 4. que se unieran los eslovenos en una Eslovenia Unida.

Hubo otras reuniones en Žalec y en Vižmarje cerca de Ljubljana. En el año 1870 se sucedieron las reuniones en Tolmin, Sežana, Cerkljica, Pliberk y Vipava.

Concurrían entre 6.000 y 10.000 personas. La mayor cantidad de gente se reunió en Vižmarje, el 17 de mayo 1869, donde hubo 30.000 personas.

Los disertantes más populares fueron el dr. Valentin Zarnik y el párroco Božidar Raič. En los discursos se alentaba a la gente, se exigía una Eslovenia Unida, se hacía mención a los temas económicos, a las escuelas agrícolas, etc. Trataban de dejar de lado la unión con las fuerzas conservadoras alemanas. Las regiones eslovenas se iban uniendo cada vez más. Se hacía hincapié también en la unión con los demás pueblos yugoeslavos de la monarquía.

Bleiweis y su círculo veían el curso de estos acontecimientos en un primer momento desde una cierta distancia. Sin embargo cuando el grupo de los eslovenos jóvenes, principalmente Levstik, les llamó la atención, comenzaron a participar y a disertar en las reuniones. En Vižmarje habló también Bleiweis. Su exclamación final fue: „¡Queremos que nos den a Eslovenia!“

OSEBNE NOVICE

Krsta. V soboto, 23. avgusta je bil krščen v slovenski cerkvi Marije Pomagaj **Aleks Zupanc**, sin Danijela in Nevenke roj. Godec. Botrovala sta dr. Štefan Godec in Andreja Zupanc Magister. Krstil je delegat dr. Jure Rode.

V soboto, 30. avgusta je bila krščena v slovenski cerkvi Marije Pomagaj **Lara Petkovšek**, hčerka Marjana in Marjane roj. Grabnar. Botrovala sta Štefan Grabnar in Ivana Penik, krstil pa je župnik Franci Cukjati.

Čestitamo!

PREVOZ PO LJUBLJANI DRAŽJI

Vožnja z avtobusi ljubljanskega mestnega in primestnega prometa bo dražja za povprečno osem odstotkov. Od 1. septembra bo treba tako za žeton odšteti 180 tolarjev (prej 170), vožnja z gotovinskim plačilom pa bo namesto 230 stala 250 tolarjev.

Povišanje cen naj bilo nujno, saj v ljubljanskem potniškem prometu (LPP) ob rastočih obratovalnih stroških in že več let nespremenjeni višini subvencije težko vzdržujejo obstoječi obseg prevozov. Od aprila lani, ko se je avtobusni prevoz v Ljubljani nazadnje podražil, so samo cene goriva narasle za deset odstotkov.

KOLENDAR - ZBORNIK SVOBODNE SLOVENIJE

Lahko tudi letos naročite in plačate v prednaročilu do 15. novembra. Stane samo 35 \$. Pozneje bo cena višja.

Prednaročila sprejemajo:

Pisarna Društva Slovencev, Casa Boyu, Santeria Santa Julia, fotoatelj Lojze Erjavec, Renata Ašičeva, brivnica Los Alpes -, Žnidar, Pavle Homan, Marija Židan.

Svobodna Slovenija, št. 35; 3. septembra 1953

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LIBRE

Fundador: **MILOŠ STARE** / Director: **Valentín B. Debeljak** / Proprietario: **Asociación Civil Eslovenia Unida** / Presidente: **Alojzij Rezelj** / Redacción y Administración: **RAMON L. FALCON 4158 - C1407GSR BUENOS AIRES - ARGENTINA** / Telefon: **(54-11) 4636-0841 / 4636-2421** (fax) / e-mail: **esloveniau@sinectis.com.ar / debeljak@netizen.com.ar**

Glavni urednik: **Tine Debeljak ml.** / Za Društvo ZS: **Alojzij Rezelj** / Sodelovali so še: **Tone Mizerit, Gregor Batagelj, Miriam Jereb Batagelj, Emil Čof, Pavlina Dobovšek, Marjana Modic, Dominik Oblak, Marta Jenko Škulj, Marko Vombergar.** / Mediji: **STA, Družina.**

Naročnina Svobodne Slovenije: za Argentino \$ 70, pri pošiljanju po pošti pa \$ 95; obmejne države Argentine 110 USA dol.; ostale države Amerike 125 USA dol.; ostale države po svetu 135 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 85 USA dol. za vse države.

Čeke: v Argentini na ime „Eslovenia Libre“, v inozemstvu (bančne čeke, ne osebne) na ime „Antonio Mizerit“.

Oblikovanje in tisk: **TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L. / Estados Unidos 425 - C1101AAI Buenos Aires Argentina - Tel.: 4362-7215 - Fax: 4307-1953 - E-mail: vilko@ciudad.com.ar**

Correo Argentino Suc. 7
FRANQUEO PAGADO
Cuenta Nº 7211
R. Nac. de la Propiedad
Intelectual Nº 881153

MALI OGLASI

TURIZEM

Bungalos v Bariloche. - Bungalos ILIR-
SKA nudijo 3-sobna stanovanja z vso
opremo, vse leto po odlični ceni.
Tel. 02944-441814. E-mail:
ilirski@bariloche.com.ar

Letalske karte,
rezerva
hotelov,
najem avtomobilov in izleti po svetu
H. Yrigoyen 2742 - San Justo
Tel. 4441-1264 / 1265

ZOBOZDRAVNIKI

Dr. Damijana Sparhakl - Zobozd-
ravica - Splošna odontologija -
Belgrano 123, 6. nadst. "4" - Ra-
mos Mejía - Tel.: 4464-0474

ADVOKATI

Dr. Vital Ašič, Odvetnik Paraná 830,
5. nadst. - Buenos Aires. Prijave na:
Tel./faks: 4798-5153. e-mail:
estudioasic@cpac.org.ar

DOBOVŠEK & asociados -
odvetniki. Zapuščinske zadeve.
Somellera 5507, (1439)
Buenos Aires. Tel/Fax: 4602-7386.
E-mail: jdbovsek@perseus.com.ar

Dr. Marjana Poznič - Odvetnica -
Uradna prevajalka za slovenski jezik
Lavalley 1290, pis. 402 - Tel.
4382-1148 - 15-4088-5844-
mpoznic@sfanet.com.ar

Dr. Franc Knaps, dr. Bernard Knaps, dr.
Veronika Knaps - odvetniki - pone-
deljek, torek, petek od 16. do 20. - Tu-
cumán 1455 - 9. nadst. "E" - Capital -
Tel. in faks: 4374-7991 in 4476-0320.
Dr. Lilijana Kožar, odvetnica; Av. Co-
rrientes 1250, 5º F, Capital. Torek in
četrtek od 16. do 19. Tel.: 4382-9216

Slovensko-hrvaško versko...

Nad. s 1. str.

prostem vodila ljubljanski in zagrebški nadškof Franc Rode in Josip Bozanić skupaj z ostalimi slovenskimi in hrvaškimi škofi, predstavniki iz ostalih šest srednjeevropskih držav in približno 300 duhovnikov. Nadškof Bozanić je v uvodu v bogoslužje dejal, da je slovensko hrvaško romanje pomenljiv dogodek, ki se navdihuje in dobiva smisel v skupni veri našega krsta, naših pradedov in prihodnosti.

Verniki obeh narodov so s tem romanjem hoteli poudariti svojo poklicanost in nalogo pri izgradnji nove Evrope, ki kot pravi sveti oče, ne sme pozabiti na svoje krščanske korenine. Odtod tudi geslo romanja: „Kristus - upanje Evrope“.

Ljubljanski nadškof in metropolit dr. Franc Rode pa je v nagovoru med mašo nanizal vrsto zgodovinskih dejstev in omenil imena osebnosti, ki povezujejo slovenski in hrvaški narod med seboj, in sicer ne toliko v političnem ali kulturnem, ampak v verskem smislu. Tako je opozoril na dejstvo, da med Hrvati in Slovenci ni bilo nikoli obo- roženih spopadov, ne bremenijo nas dejanja okrutnosti, nasilja in sovraštva. „Prevladoval je tok zmerne simpatije, ki je omogočal plodne izmenjave na političnem, gospodar- skem, kulturnem in duhovnem področju, kar nas je medse- bojno bogatilo“. Pri tem je omenil zlasti dve osebnosti, ki v povezujeta oba naroda, škof Anton Mahnič in blaženi Alojzij Stepinac.

Romanje je bilo tudi del priprav na srednjeevropski katoliški shod osmih narodov. Namen tega shoda bo poživitev krščanske zavesti in utrjevanje prijateljstva med narodi, ki jih povezuje isto katoliško izročilo. Geslo romanja „Kristus, upanje Evrope“ izraža prepričanje, je opozoril nadškof Rode, da Evrope ne moremo graditi samo na gospodarski uspešnosti. Evropa se mora znova odločiti za vrednote, iz katerih izhaja, in so temelj njene identitete. Drugi namen katoliškega shoda v Mariazellu pa je po nadškofovih besedah „zblizanje in poglobitev prijateljstva med narodi“.

Hrvaško-slovenskega srečanja se je udeležil tudi pod- predsednik hrvaške vlade dr. Goran Granić. Pred bogosluž- jem je novinarjem dejal, da takšna srečanja kažejo, da so interesi narodov niso takšni, kot jih prikazujejo v medijih. Izrazil je veselje, ker Cerkev deluje v tej smeri in poudaril,

da mora biti še močnejša, da bo slišati njen glas, da je prihodnost dveh narodov v sodelovanju, ne v spopa- danju. Srečanja bi se ude- ležili, kot je dejal, tudi brez povabila organizatorjev, saj ga ocenjuje kot posebni trenutek, poleg tega pa tudi na bistrsko svetišče rad pri- haja tudi brez posebnih razlogov. Srečanja pa se niso udeležili predstavniki slovenskega državnikega vrha.

ERAZEM ŠE ŽIVI

Z jutranjo mašo, topov- skimi streli in fanfarami se je v Predjamski kleti deveti Erazmov viteški turnir. Na turnirju, ki je namenjen plemstvu, tlačanom in otro- kom, so srčni vitezi obisko- valcem pokazali spretnosti bojevanja, na loki pri grajs- kem mlinu je bila kmečka veselica oziroma gauda, otroci pa so se na posebno urejenem prostoru za grajs- ko kaščo lahko pomerili v igrah in turnirju.

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI

2. septembra 2003

1 EURO 234,92SIT

1 U\$S dolar 213,97SIT

Vse rojake toplo vabimo na predavanje

prof. Lojzeta Peterleta

Slovenija in Evropa: narodni in politični danes

v petek, 12. septembra, ob 20. uri.

Slovenska hiša, Ramón L. Falcón 4158, Buenos Aires

Vabi odbor NSi Argentina

SDO Naš dom San Justo SF2

7. septembra

42. Mladinski dan

8:00 Koncelebrirana sv. maša
vodi misijonar Peter Opeka

9:15 Dviganje zastav

10:00 Začetek tekmovanj

13:00 Kosilo

19:00 Kulturni program

Prosta zabava

Naš dom - Hipolito Yrigoyen 2756

Car Tito

„Tito je bil car!“ Tako bi lahko v najstniškem ljubljanskem slengu povzeli prepričanje nemajhnega dela mladine, pa ne le mladine, o nekdanjem maršalu SFRJ. Ne le grafitni zapisi in podobe, temveč tudi ikonografija zabavnoglasbenih oddaj na nacionalni televiziji („Stafeta mladosti“) ter nostalgčni slavonspevi vplivnih ljudi na Slo- venskem kažejo, da je tako. Ko uspešna poslovna ženska v dnevniškem slikanju svojega vsakdanjika razgali finejše sfere duše, zvemo, kako srečna je, da v Velenju še vedno stoji mogočen Titov spomenik.

Par strani naprej v istem časopisu gledališki igralec, v zadnjem času znan

tudi po tem, da iz srca odobrava množične povojne pomore, sedeč pod dvoedinim simbolom komunizma, pod ikonama Tita in Stalina, pripoveduje o nekakšnem ču- dežu: o maršalovem pogledu, ki je v njego- vi duši pustil neizbrisno znamenje poslanstva. In če k temu prištejemo še predlog parlamentarne stranke, da naj bi kot dan mladih spet praznovali nekdanji Titov „rojstni dan“, ni daleč misel, da je v prenekateri slovenski glavi Tito dejansko še vedno car.

Nekatere med temi glavami tako razmišljajo iz otročjega uporništv, social- ne revolte ali sentimentalizma; to so tiste, ki v bistvu kaj dosti ne razmišljajo. So pa tudi take, ki zelo premišljeno, če ne načrt- no, oživljajo ta kult. A kaj stavek o carju Titu sploh pove tistim, ki nismo bili srečni, ker smo morali biti njegovi pionirji in mladinci in po božje častiti „belo vijolico“? Vsaj dve porazni stvari. Prvič: ne glede na slengovski pomen besede „car“, izraža obžalovanja vredno željo po nekom, ki bi „obvladal sceno“, ki bi urejal življenje namesto nas, ne da bi iskal argumente in izbiral sredstva in načine. Drugič pa priča o neverjetno plitvi družbeni zavesti in lah- ko vodljivem zgodovinskem spominu Slo- vencev.

Zdi se, da je ta mit tudi na pragu zdru- žene Evrope prava topla greda za naš nesamostojni, hlapčevski značaj in nag- njenje k življenjskim iluzijam.

Prav slednje, namreč nepopravljiva vdanost lažnim predstavam o svetu in sebi, je Titova najbolj „osebna“ dediščina, s katero je neprekosljivi impresarij iluzije najbrž Slovincem vtisnil še globlji pečat kot s krvavim nasiljem. Tako „veseli dikta- tor“ (Ž. Petan) še postumno zmaguje kot kaka huda prikazen iz grške mitologije, katere spletke so se udeležile šele po njeni smrti. Mi pa se nad tako očitnimi znaki voljnosti za totalitarno oblast kaj preveč ne razburjamo, temveč - vselej iz ozadja - mlačno in ubogljivo ponavljamo „In po Titu Tito“.

Brane Senegačnik

OBVESTILA

NEDELJA, 7. septembra:

Mladinski dan v Našem domu v San Justo.

38. Dan Zveze slovenskih mater in žena v Slovenski hiši. Maša ob 9.30 nao skupni zajtrk.

Sv maša za Rupnika, Hacina in sodelavce; ob 9.30 v Slovenski hiši.

SREDA, 10. septembra:

Predavanje prof. Lojzeta Peterleta na Univerzi v Bue- nos Airesu.

PETEK, 12. septembra:

Srečanje s prof. Lojzetom Peterletom, ob 20. v Sloven- ski hiši.

SOBOTA, 13. septembra:

50. obletnica Prešernove šole na Pristavi v Castelarju.

Redni pouk na Srednješolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši.

NEDELJA, 21. septembra:

42. obletnica Slomškovega doma.

SOBOTA, 27. septembra:

Proslava šolskih otrok na čast Antonu Martinu Slomšku v Slovenski hiši.

NEDELJA, 28. septembra:

Mladinski dan v Slovenski vasi.

ZA SMEH

„Kako si ukrotil tistega dolgolasca?“

„Zagrozil sem mu, da mu bom snel lasuljo.“

„Dragi, ali veš, kaj ima- ta skupnega ti in naš pes?“

„Skupnega? Jaz in naš pes? Ne vem!“

„Obema moram dajati jesti, ne smem vaju vzne- mirjati in zvečer moram vaju spustiti ven.“

50. obletnica Prešernove šole na Pristavi

Sobota 13. septembra

Začetek programa ob 19:30 z slovesno sv. mašo, odkritje doprsnega bronastega kipa našega največjega slovenskega pesnika dr. Franceta Prešerna, posebno darilo za 50 let šole prvega predsednika slovenske vlade in poslanca DZ RS prof. Lojzeta Peterleta, poimenovanje razreda po pokojni dolgoletni voditeljici sole gđc. Miji Markež, nato akademija, ki jo bodo izvajali sedanji in bivši učenci. Lepo vabljeni!

